

[Landbrugsministeren.]

være muligt at imødekomme de to begrundelser, hr. Otto Mørch her peger på. Men jeg kan sluttelig sige, at landbrugsministeriet er inde i visse overvejelser. Sagen rummer mange problemer, og jeg kan ikke i dag sige noget om, hvad udfaldet af disse overvejelser måtte føre til.

Otto Mørch: Som jeg sluttede med at sige, forventede jeg et positivt svar fra landbrugsministeren. Det kan jeg altså ikke konstatere at jeg har fået. Der var en vis åbning, der var en vis mulighed i det svar, og jeg konstaterede jo også af de bemærkninger, landbrugsministeren gjorde; at der allerede er en vis demokratisering af jagtmulighederne inden for statsområderne i gang. Det gælder særlig i det jyske område, og vi ved jo også, at kongen ikke holder så mange jagter i det jyske område. Det er jo mere på Sjælland, det foregår.

Jeg vil meget kraftigt henstille til landbrugsministeren at arbejde videre med denne demokratisering, og så tror jeg i øvrigt, at landbrugsministeren og jeg kan blive enige om at ønske kongen god jagt. Når han nu i morgen starter i Gurredistriktet, kan vi være enige om at ønske majestæten god jagt, og så kan vi vel også være enige om en anden ting: i dette ønske om god jagt også at lægge ønsket om, at flere kan få del i jagtens glæder på statens arealer fremover.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg kan være ganske enig med hensyn til vore fælles ønsker. Min indstilling er den, at vi inden for de muligheder, vi har, må søge at skabe betingelser for, at så mange jægere som muligt kan få lejlighed til at dyrke denne sport. Jeg har bare gerne villet understrege de mange problemer — og der er flere end dem, jeg har nævnt — der ligger i denne sag, og som vi må tage op i en større sammenhæng. Det er det, vi er i færd med at gøre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Rigmor Christensen* til justitsministeren:

„Vil ministeren overveje, om det vil være formålstjenligt ved udstedelse af førerbevis at påføre beviset indehaverens blodtype?“

Skriftlig begrundelse:

Da der blandt andet ved automobilulykker ofte er brug for blodtransfusion til de kvæstede, ville det tidsmæssigt være af betydning såvel for kvæstede som for hospitalet, om man i hvert fald for indehavere af førerbevis kunne aflæse blodtypen i førerbeviset.

Justitsministeren (Thestrup): Det spørgsmål, som det ærede medlem har stillet mig, har fra tid til anden været rejst over for justitsministeriet.

Umiddelbart kan det synes en rigtig tanke, at oplysning i en patients førerbevis om, hvilken blodtype den pågældende har, kan være af værdi for den behandlende læge, såfremt der måtte opstå den situation, at blodtransfusion er påkrævet. For at en sådan oplysning kan være af værdi, må der imidlertid være 100 pct. sikkerhed for, at oplysningen er rigtig, idet transfusion af blod af en forkert blodtype kan medføre fare for patientens liv. En sådan 100 pct. sikkerhed for, at en persons blodtype er rigtigt angivet i førerbeviset, er det imidlertid ikke muligt at opnå. Der vil kunne opstå fejl ved overførsel til førerbeviset af den pågældende blodtypeangivelse. Det har derfor stedse været opfattelsen fra lægelig side, således i flere udtalelser fra blodtransfusionsnævnet, at man ikke kunne anbefale angivelsen af blodtypebestemmelse på førerbeviset. Hertil kommer, at man efter lægernes opfattelse med de hjælpemidler, der står til sygehusenes rådighed, på forsvarlig måde kan klare forekommende nødsituationer allerede i dag.

Blodtransfusionsnævnet har derimod anbefalet, at så mange mennesker som muligt ved at melde sig som bloddonorer får ud-